

tilladelse her i landet med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen er afgjort.

Forslaget indebærer, at den automatiske adgang til opsættende virkning ved påklage inden for syv dage af visse afgørelser ophæves i de tilfælde, hvor en udlænding med opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold meddeles afslag på forlængelse af opholdstilladelsen, idet tilladelsen efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, hvorfor den pågældende ikke kan forvente en yderligere forlængelse.

Den automatiske adgang til opsættende virkning ophæves alene for så vidt angår opholdstilladelser, som efter de materielle regler kun kan gives for en bestemt og nærmere angiven periode, og som ikke kan forlænges yderligere, fordi udlændingen allerede har haft opholdstilladelse i hele denne periode. En påklage af et afslag på forlængelse af en sådan opholdstilladelse vil således ikke kunne føre til yderligere forlængelse af tilladelsen.

Ophævelsen af den automatiske adgang til opsættende virkning omfatter derimod ikke de situationer, hvor en udlænding med en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som ikke kan forlænges yderligere, indgiver ansøgning om opholdstilladelse på et andet retligt grundlag, end det som den pågældendes hidtidige opholdstilladelse hviler på, f.eks. hvis en au pair-person indgiver ansøgning om opholdstilladelse på grundlag af ægteskab.

Den foreslåede bestemmelse vedrører personer, der opholder sig her i landet med en opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold, jf. udlændingelovens § 11, stk. 1, jf. udlændingebekendtgørelsens § 22, stk. 2, og hvor der efter fast praksis højest kan gives opholdstilladelse til en bestemt periode, f.eks. opholdstilladelse som praktikant, au pair eller lignende. Der henvises herved til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 9.

Det forudsættes, at Udlændingestyrelsen – som hidtil – i forbindelse med en afgørelse om meddelelse af en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold vejleder udlændingen om, i hvilket omfang der er mulighed for at få opholdstilladelsen forlænget. Det bemærkes, at denne vejledning ikke er en forudsætning for ophævelsen af den automatiske adgang til opsættende virkning ved påklage inden for syv dage af et afslag på forlængelse af en opholdstilladelse meddelt med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere.

Til nr. 38

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 8, 1. pkt., behandles en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, efter § 9 c, når ansøgningen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, eller efter § 9 e, ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted.

Den foreslåede bestemmelse omfatter førstegangsansøgninger om humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b, om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c til afviste asylansøgere og om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e vedrørende udlændinge fra Kosovoprovinserne i Serbien og Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien).

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 8, 2. pkt., behandles en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter udlændingelovens § 7, efter § 9 b, efter § 9 c, når afgørelsen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, eller efter § 9 e, ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ansøgninger om genoptagelse af asylsager, sager om humanitær opholdstilladelse, sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c til afviste asylansøgere og sager om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e om udlændinge fra Kosovoprovinserne i Serbien og Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien).

Den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 8, 2. pkt., svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 33, stk. 8, bortset fra, at også ansøgninger om genoptagelse af en sag efter udlændingelovens § 9 e om udlændinge fra Kosovoprovinserne i Serbien og Montenegro (tidligere Forbundsrepublikken Jugoslavien) foreslås omfattet af bestemmelsen.

De foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 8, indebærer, at førstegangsansøgninger og genoptagelsesansøgninger i de nævnte tilfælde ikke behandles, hvis udlændingen holder sig skjult for myndighederne. Dette gælder såvel i tilfælde, hvor udlændingen er skønnet udrejst, og hvor der ikke er konkret anledning til at formode, at den pågældende opholder sig her i landet, som i tilfælde, hvor udlændingen formodes at skjule sig for myndighederne her i landet.

Det er således en forudsætning for behandling af de i de foreslåede bestemmelser nævnte ansøgninger, at udlændingemyndighederne er bekendt med den pågældende udlændings opholdssted, og at den pågæl-